

Дитина не бажає займатися «серйозними справами»?

Слід відразу обмовитися: у дітей і дорослих зовсім різні уявлення про те, що серйозно й важливо, а що даремно й безглуздо.

Якщо, на погляд дорослих, дитина не бажає вчитися – рахувати, запам'ятовувати букви, сидячи на дивані під вашим пильним доглядом, дайте їй спокій – це не дитина не бажає займатися серйозними речами, це ви пред'являєте до неї неадекватні вимоги.

Подивіться, як вона грає в піску, з ляльками, машинками або солдатиками. Запитаєте, скільки в неї ляльок, куличиків... Називає число? Рахує? Ви цього й прагли. Але от якщо дитина не грає, то це дуже серйозна проблема.

Як запобігти проблемі?

- Не нав'язуйте дитині своє уявлення про те, що й коли вона повинна робити.
- Якщо ви прагнете неодмінно чому-небудь навчити її, подивіться, у що вона грає, включіться в гру й у грі разом з нею «навчіться важливій справі».
- Дозволяйте дитині в достатній мірі грати з іншими дітьми, однолітками, більш старшими й молодшими. Спільна гра – гарна школа. Якщо ви боїтеся, що старші навчать дурному, згадайте, що ще нікому нікого не вдалося ізолювати від негативних явищ життя. Важливо не те, щоб дитина ніколи не побачила поганого від інших, а то, щоб вона вміла протистояти дурному. Це можливо, якщо ви навчили дитину самоповазі.
- Подбайте, щоб у дитини вчасно з'явилися відповідні її віку й інтересам ігри. Справа не в кількості, а в їхньому розвиваючому впливі. Не сподівайтеся, що ваше завдання буде виконано в момент покупки. Грайте разом.
- Прагнете, щоб дитина багато знала, – підбирайте правильно книги. Для дошкільника, поки ще він сам не навчився читати, важливий не стільки текст, скільки ілюстрації, які він може сам осмислювати, проговорювати. Мова, звичайно, не про комікси, а про гарні дитячі енциклопедії.